

Megjelenik hetenkint háromszor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési díj:

Egész évre	10	frt.	o. é.
Félévre	5	"	50 kr.
Évnyegyedre	3	"	"
Egy órára	1	"	"

Szerkesztői szállás:

belső fordultára 122. szám.

Kiadó hivatal:

Középposta Stein J. könyvkereskedése.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI LAP.

Hirdetési díj:

öt hasábos garmond sorért 1-ször 7 kr. 2-ször 6 kr. 3-szor 5 kr. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj.

Hirdetések felvételnek:

Bécsben: Oppelik Alajosnál (Wollzeile 22.)
Hansenstein és Voglernél (Neuer Markt 11. szám.)
Posten: Zeisler M. (Király utca 60. sz.)

Nyitott cikkek

sora után 30 kr. előleg beküldése mellett a szerkesztésig cenzúrázandók. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltetik.

Előfizetési felhívás

a

„K. KÖZLÖNY”

1870-ki XV-dik évfolyamára.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Egész évre	10	frt.	o. ért.
Félévre	5	"	50 kr.
Évnyegyedre	3	"	"
Egy órára	1	"	"

Az előfizetési pénzek kiadó Stein Jánoshoz (bel-középpostai könyvkereskedésébe) küldendők, hol a pontos szétküldésről gondoskodva van.

A törvényhatóságok és községek rendezéséről szóló törvényjavaslatról.

I.

Szabadka, május 9-én.

Roma locuta est!...

Elmondhatjuk ezt jelen kormányunkról is, mióta a municipiumok és a községek rendezési javaslatát világgá bocsátá.

Valóban! a jelen kormány nagyobb szerűen nem inaurálható teremtoi erejét, mint e javaslatával; mert — igénytelen nézetünk szerint — ezzel ismét századokra biztosítja a magyar állam és elem fenntartását, minek, egy magyar státusférfin szeméi előtt, minden egyéb czél fölött kell lebegnie.

Az érdeklött törvényjavaslat, úgy látszik, három főszempontból indult ki: hogy, kik legtöbb véradóval áldoznak, t. i. a nép, választás útján, képviselői által fele részben folyjon be a municipális jogok gyakorlatába; másik fele részben pedig a vagyon nyertjen képviseletet, mert a vagyonosok viszik leginkább az állam terheit, s igazság, hogy a vér és adózás nagyobb áldozataihoz képest, ez utóbbiak szintén fele rész képviseletet nyerjenek; mely utóbbi elhatározás különösen nemcsak politikai, de kiválólag magyar állami szempontból is a legszerencsésebb ötlet, s igazán státusférfin felfogásra mutat; a mihez, ha még az intelligenciának adott azon kiváltságát is hozzáadjuk, mely szerint ennek adója kétszeresen számítatik, méltán elmondhatjuk, mit Aristoteles mondott a lacedemoniak és kárhágóikról: kik a nagyok hatalmát a népével mérsékelni tudták s a királyságot az aristocráciával összeegyeztették: „századokra szerék meg országunkat a békét, oly országlásforma által, mely minden másoktól különbözik, noha mindenik hasznait egyesíti.”

Igen! a legszerencsésebb compromissum: a legfőbb érdekeket, t. i. a demokráciát az aristocráciával s mindkettőt az intelligenciával összeegyeztetni.

Ugyanis minden korban és a világ valamennyi államaihan a zsarnokság útjait egyengeté, sőt alapját rakta le az, ha a vagyon és értelemben szegényebbek — a proletárság birt túlnyomó befolyással a közügyek mikénti elintézésére.

Ellenben ismét az aristocrácia oligarchiává fajul, mihelyt a hatalmat nem bizonyos számú erkölcsös személyek gyakorolják, hanem kevés számú oly emberek, kik csupán gazdagságukkal válnak ki a tömegből.

Mindkettő üdvös egyesítését: az értelmiség hozzájárulása eszközli. Szerencsés vegyülete ez az összes uralkodó érdekeknek, s a mellett könnyen ki is vihető, mert a magyar nép jelleméhez s helyzetéhez illő, viszonyaink közt alkalmazható, sőt okvetlen alkalmazandó.

Oly kormányrendszer, mely alatt az anyagi és szellemi tőkére nézve kiváló, derék ember sohase különbözzék az egyszerű, földhez tapadt közpolgártól, nem állott s nem állhat fenn soha. Nem is képzelhető, hogy az abszolút demokrácia bárhol is tartós és állandó boldogságot teremtsen, bárha a jelenkor szélsői ezt választák jelszólul a korlátolt elméjük elámtására.

Mit is akarnak mai napság az ily eszményi demokrácia hősei?!

A többség uralmát?! Nem; mert a tömeg ily szerű uralma fictio, valósággal néhány lelketlen, nagyravágyó, diadalmas ékeszólsása vezet. Napjainkban az elérhetlen tisztá

democráciával kaczerkodik maga a szabadság kebelébe is despotismust csempészenek be. A bölcsen kormányzott államokban a népjózsága szolgál paizsul ily veszedelmes emberek ellen; a hol az ilyeneknek hitelök van: az országlás sebes léptekkel siet a megromlás örvénye felé és a nép ép oly vétessé, oly kegyetlenné válik, mint a legutálatosb tyránok.

Belügy.

(Törvényszékek székhelyei). A törvényszékek szervezésének égető kérdése, habár a megyék rendezése által csaknem túl éretett is, ma holnap megoldott csomónak tekinthető. Ezen ügybeni legújabb mozzanat az, hogy az igazságügyminiszter beadta a törvényszékek új beosztásának tervezetét, mely szerint összesen 95 kir. társas törvényszék állítatik fel, ebből a Királyhágóntultra részre esik 77; a Királyhágón innen 18. Nem lesz érdektelen már most recapitulálnunk s összehasonlítani a kérdést előtérbe nyomulása óta felmerült tervek s illetőleg javaslatokat s az ezek közti különbségeket:

Az első, figyelmet érdemlő tervet a „Jogtudományi Közlöny” hozta volt, e szerint a Királyhágón innen rész 25 társas törvényszéket nyert volna.

Erre következett a miniszteri törvényjavaslat Erdélyre nézve 24 társas törvényszékekkel, tehát eggyel kevesebbel. E javaslatnak Erdélyre vonatkozó része a következő: Kolozsvár társ. törv. szék: Hidalmás, Bánfi Hunyad, Kolozsvár, Kolozs, moosi járásbírósságokkal. Torda: Maros Luda, Torda, Felvincz. Nagy-Enyed: Maros Ujvár, Nagy Enyed, Balázsfalva. Abrudbánya: Tópfalva, Abrudbánya. Gy. Fehérvár: Zalatna, Gyula Fehérvár, Algyógy. Déva: Maros-Illye, Rápol, Déva, Vajda-Hunyad. Hátszeg: Puj. Szászváros: Szászváros, Szászsebes. Nagy-Szeben: Szerdahely, Vizakna, Orláth, N. Szeben, Ujgyház. Fogaras: Fret, Fogaras, Sárkány, Zernyest. Brassó: Földvár, Brassó. Seps. Szent-György: Seps. Szent György, Barót. Kézdi-Vásárhely: Bereczk, Kovászna, Kézdi-Vásárhely. Csik-Szereda: Csik-Szent-Márton, Csik-Szereda. Gyergyó-Szent-Miklós: Gyergyó-Szent-Miklós, Ditró. Szász-Régen: Görgény-Szent Imre, Szász Régen. Besztercze: Lekenye, Teke, Besztercze. Naszód: Borgó Brund, Monor, Naszód. Deéz: Bethlen, Magyar Lapos, Semece, Deéz. Szamos Ujvár: Szék, Szamos-Ujvár, Választ. Maros Vásárhely: Mező Bánd, Maros Vásárhely, Ny. Szereda, Erdő Szent György Dicső Szent Márton, Radnót. Székely Udvarhely: Székely-Keresztúr, Székely-Udvarhely, Etéd. Segesvár: Köhalom, Segesvár, Nagy-Szent-Ágota, Medgyes: Berehalom, Nagy-Selyk, Medgyes, Erzsébetváros, Bolkács.

Ezen javaslatot a „Jogt. Közlönyben” közlött tervvel összehasonlítva, következő változások fordulnak elő:

A javaslat szerint: egy társ. törv. székkel, t. i. a dicső szt. mártónival kevesebb; továbbá a hátszegi törvényszéknek egy járásbíróssággal (a vulkánival) kevesebb; a kézdi vásárhelyinél egy jár. bíróssággal (a bereczkivel) több, a dobrainál a dobri jár. bírósság helyett a rajtolezi van kijelölve; a naszódinál az ó radnai jár. bírósság helyett Monor és az udvarhelyinél az oklandi helyett az etédi járásbírósság.

Hogy a legelől említett s a Királyhágón innen résznek 18 társas törvényszéket szánt, legújabb tervzetben minő változtatásokat ajánl a miniszter, még nem tudjuk, következőleg hozzá sem szólhatunk.

A municipiumok rendezéséről szóló törvényjavaslatra nézve a deákör f. hó 10-én tartott ülésén azt határozta, hogy a javaslat egy 27 tagból álló bizottsághoz utasítsassék; a tagok azonnal ki is jelöltettek.

Az államszámvetészekre vonatkozó törvényjavaslatra tett módosításait a főrendiháznak a deákparti értekezlet elfogadta.

A békébirákról szóló törvényjavaslatot a legtöbb osztály már tárgyalta, s a tárgyalás alapjául eddig majd mindenik elfogadta. Az ellenzék új javaslatot kívánt új alapeszmékkel; érveit azonban megezáfolták.

A lánchid társulat f. hó 10-én tartott közgyűlésén, melyen B. Rotschild is jelen volt, a lánchid részvények 690 frt. mellett történendő megváltása elfogadatot.

A magyar tengerészeti ügyek véglegesén e napokban intézettek el és foganatosítottak; e végből gr. Zichy József leendő fumei kormányzó egy miniszteri tanácsossal Bécsbe utazott.

A királyi ügyészekről szóló törvényjavaslatot f. hó 8-án tárgyalta a központi bizottság. Tárgyalásán jelen volt az igazságügyi miniszter is. Éles elvi ellentétek nem merültek fel, s így a javaslat némi kevésbé lényeges módosításokkal, melyekhez a miniszter is hozzá járult, elfogadatot.

A törvényhatóságok rendezésére vonatkozó törvényjavaslatokhoz a baloldali körben e hó 8-án egy terjedelmes munkát mutatott be Tisza Kálmán. Ez egy egészen önálló tervezet, mely kinyomatni határozatot.

Magyar országgyűlés.

A képviselőház ülése május 9-én.

Elnök: Somssich Pál.

Jegyzők: Bujanovich Sándor, Jámbor Pál.

A kormány részéről jelen vannak: gróf Andrássy Gyula, Eötvös József báró, Gorove István, Bedekovich Kálmán, Horváth Boldizsár, miniszterek.

Elnök az elhunyt Ghyecy Ignác érdemeit sorolja elő, s kéri a t. házat, engedje határozati-lag kimondani, hogy e vesztesség fölötti részvétét jegyzőkönyvileg örökíti meg. (Általános helyeslés.)

E szomorú jelentés után a beérkezett kérvények, április hó folytán beadott indítványok, interpellációk, határozati és törvényjavaslatok iránt tett előterjesztést, melyek szokott módon ki fognak nyomtatni és a t. képviselői urak közt kiosztatni.

Többek közt: Szamosujvár város közönségének felirata Erzsébetvárosba helyezendő törvényszék iránt.

Hunyadmegye közönsége a törvényszékek rendezése alkalmával a megyék területét épségben tartatni kéri.

Mindazon kérvények a kérvényi bizottsághoz utasítatnak.

Deák Ferencz: Benyújt két kérvényt. Az egyik a magyar mérnök egylet kérvénye a kir. József műegyetemnek Pesten leendő elhelyezése tárgyában. (Helyeslés a baloldalon.) A másik Csernátói Bernald Dénesnek s több más helységekben lakó érdektársainak folyamodványa a benn kijelölt 17 helységnek a megyék szervezése alapján Marosszékhöz leendő csatolatlása tárgyában.

Patrubány Gergely: Benyújtja Erzsébetváros kérvényét, mely azon óhaját tartalmazza, miszerint a kolozsvár-brassói vasútvonal a város irányában a Küküllő balpartjáról a jobbpartra tétezzék át.

Tisza László: Bemutatja Torda városának egy pótkérvényét a keleti mozdony-vasútvonalnak Tordán keresztül leendő vezetése tárgyában.

Horváth Boldizsár igazságügyminiszter: Benyújtja a telepítvényekről szóló törvényjavaslatot.

Lónya Menyhért pénzügyminiszter: Bemutatja a két miniszterium s a szabad. dunagőzhajózási-társulat között folytatott tárgyalás alapjain a két miniszterium egyezménye következtében a törvényjavaslatot indokolásával együtt a szabadalm. dunagőzhajózási-társulat jövedelmebiztosításának megszüntetéséről, s továbbá ezen társulat jövedelmi adójának a két állam közötti felosztásáról. Kérem méltóztatassanak ennek kinyomatását s a pénzügyi-bizottsághoz való utasítását elrendelni.

Ki fognak nyomtatni és a pénzügyi bizottsághoz átítatni.

A pénzügyi bizottság jelentése felolvastatik.

Kautz Gyula, a pénzügyi bizottság előadója: Olvassa az állandó pénzügyi bizottság jelentését a pénzügyminiszterium által előterjesztett s a határvidék után elvállalendő közös költségek hozzájárulási arányáról szóló egyezmény javaslat tárgyában. Bejelenti továbbá a közmunka- s közlekedési miniszterium által a gömöri vasút kiépítésére tett jelentést. A bizottság e pálya hálózatot a háznak elfogadás végett ajánlja. Második, ugyancsak a közmunka- és közlekedési miniszterium által a bánrév-nádasdi vasút kiépítésére szóló javaslatra tett jelentés, melyben az előterjesztés elfogadása ajánlatik. Továbbá a pénzügyi bizottság jelentése a tiszai korona-uradalmi kerületet képező községek uradalmi járadékainak megváltásáról és a választási ár rendelkezéséről szóló törvényjavaslat tárgyában. A bizottság elfogadás végett ajánlja.

Lónya Menyhért pénzügyminiszter: T. ház! Azt volnék bátor kéri, hogy méltóztatassanak talán az iránt intézkedni, hogy ezen pénzügyekre vonatkozó tárgyak mentől előbb nyomtatassanak ki és az osztályokhoz adassanak.

Deák Ferencz: Mindenek előtt a vasúti és

azon tárgyakat kell elvégeznünk az osztályokban, melyekre nézve a horvátok jelenléte szükséges.

Lónya Menyhért pénzügyminiszter: Van-e egyéb bizottsági jelentések is, ilyen a többi közt a pénzügyi-bizottságnak bemutatott jelentése a quota-kérdésben; ezt mindjárt lehetne az osztályokban tárgyalni.

Gorove István, földmívelés-, ipar- és kereskedelmi miniszter és a közmunka- és közlekedési miniszterium vezetője: T. képvis. ház! Bátor vagyok a t. képvis. ház előtt azon kijelentést tenni, hogy ha azon tárgyalások közepette, melyek a vasúttal körül folynak, olyannak fogjuk találni a tárgyalás lehetőségét, hogy az ipartörvényt felvehessük: akkor azon kérelem fogok a t. ház elé járulni, hogy ezt is fölvegyük, mert ez is azon ügyek közé tartozik, melyek a horvátokkal közösen tárgyalandók. (Helyeslés.)

Latinovits Vincze: A tiszai koronai uradalom területén létező községek uradalmi járadékainak megváltásáról és a váltási ár lefizetéséről szóló szerződést, illetőleg törv. javaslatot, miután az már tárgyalatott, napirendre kívánja mielőbb kitétetni.

Zsedényi Ede: A mai napra kitűzött vadászati törv.-javaslat tárgyalását elhalasztatni kívánja.

Lónya Menyhért pénzügyminiszter: Mint-hogy az osztályokhoz több rendbeli tárgyak terjesztettek, azt kívánja, hogy ha már egy néhányat azok közül elvégeztek, tegyenek jelentést, a délutáni s más órákban pedig folytathatják aztán munkájukat, hogy így az országgyűlési tárgyalások fennakadást ne szenvedjenek.

Elnök: El fogjuk ugy intézni, hogy mihielyest készen lesznek az osztályok egy tárggyal, az tárgyalatassék.

Horváth Boldizsár, igazságügyminiszter: Az ország legfőbb törvényszékének létszámára vonatkozó törv. javaslat már a felsőház tárgyalásán átment, ideje volna tehát azon költségvetést, melyet a törvényjavaslat egyidejűleg volt szerencsém a ház asztalára letenni, a pénzügyi-bizottsághoz áttenni. Kérem az elnök urat, méltóztatassék ez iránt intézkedni.

Elnök: E szerint fog intézkedni.

Hodosy Imre, központi előadó: Olvassa a központi bizottság jelentését az első folyamodású bíróságok rendezéséről szóló javaslat tárgyában; továbbá a kir. ügyészség felállításáról szóló törvényjavaslat tárgyában. A központi-bizottság mindkét javaslatot általában elfogadja, csak a részletekre tesz módosítást. A jelentés ki fog nyomtatni.

Nyáry Gyula báró, főrendiházi jegyző: T. ház! Van szerencsém jelenteni, miszerint a törvények kihirdetéséről szóló 1868. LIV. t.-cz. módosításához, a egyes bíróságok beucikkelyeztetéséhez és a főtörvényszék szaporításához, nemkülönben a keleti út költségeinek pótlásához, a 10 kros papir- és 6 kros ezüst váltópénzek bevonásához, továbbá a pesti rakparton építendő házak adómentességéhez és végül a függő államadóságok ellenőrzésére kiküldendő bizottságról szóló törvényjavaslat és póttörvényjavaslatokhoz a főrendek hozzájárultak; én pedig bátor vagyok az illető jegyzőkönyvi kivonatokat tiszteletteljesen kézbesíteni.

Elnök: Miután a most felolvasott törvényjavaslatokhoz a főrendiház mind általánosságban, mind részleteiben minden változtatás nélkül hozzájárult és azt elfogadta, azok szokott módon szentesítés végett a Felsőházhoz fel fognak terjesztetni.

Legközelebbi ülés szeredán d. e. 10 órakor.

Erdélyország erdeinek állapota.

(Folytatása és vége.)

Erdélyország erdeinek legnagyobb része a kincstár, valamint kisebb nagyobb volt földesurak birtokát képezte és még most is nagy részt képezi. Községi erdőkkel többnyire csak a városok bírtak, melyek ezen vagyont, a mennyiben szolgálmányul terhelve nem volt, a mai napig épségben meg is védtek. A szolgalmontes erdők száma kevés volt. A szolgálmányok sokféle nevei közt legkárosabban hatott a legeltetési szolgalm. A többnyire szőtszörtan fekvő hegyi urbéri községek minden háza egy pár juhát, de annál több kecskét külön legelteti, még pedig mezei legelő hiányában az erdőn, hol minden egyes pásztor egész éven át erdőpusztítás által, a legelőnek szaporításán rendkívüli kitarással és nagy ügyességgel működik. Nyáron a mennyiben a fülelő az erdőn nem elegendő, a pásztorok a nagyobb fáknak ágait, a kisebb fákat pedig egészen levágják, melyeknek lombjain elődik marhájuk; s hogy naponként friss takarmány legyen, e mütétet naponként folytatják. Ha a marha fülelőre talál, akkor a pásztor unal-

mát a közel álló fák meggyűrűzésével, meghántásával, aláguyjtásával, s a fáknak minden kigondolható módon való sértésével és csonkításával igyekszik eltűzni. Téliro a volt urbéres, ha lehetne is, kevés takarmányt gyűjt, réteji erdő közt, lakásától távol vannak, honnan a takarmányt, ut és igásmarha hiányában, haza nem szállíthatja; e takarmányt tehát a hely szinén kell feléltetni; télen át sincs nyugta tehát az erdőnek, mert a szükön gyűjtött takarmány, hogy hamar el ne fogyjon, farúgygyel s a fák legfiatalabb galyacskaival pótoltatik; a nyáj az erdőbe hajtatik, mely ha fiatal, annak fái csoportonként levágatnak, ha pedig öregebb, akkor csak koronája csonkított meg: a lehulló ágakon rágódik azután a juh és kecske. Az így télen nyáron halomra vágott fák, ha megszáradtak, a következő év száraz nyarán vagy őszén azután, ismét legeltetés alkalmával, aláguyjtatnak; az így keletkezett heves tűzek nem csak a lekasabolt fatörzseket semmisítik meg a fatenyészet minden maradványát, hanem az erdőnek száraz lombtakarójában bő táplálékot nyerve az erdőben minden felé elterjednek, utjokban a fák töveit megperzselik; a kéreg felpattogzik, a fa korhadásnak indul, tövében meggyengül, s egy pár év múlva egy alkalmi vihar halomra dönti a megégett erdőrészt. A szélöntéseket ismét aláguyjtani az illetők el nem mulasztják; s ez így megy folytonosan mint az áradat, évről évre az erdőnek ezer holdakra menő újabb területét nyelve el. Hogy az így évenként okozott kár tetemes lehet, már abból is következtethető, hogy majdnem anynyi nyáj és pásztor van, a hány ház ilyen községben.

A volt urbéresek faizási joga, bár hasonlóképpen igen káros, de aránylag a legeltetési szolgálat pusztító befolyásához képest még is csekélynek mondható, mert ámbár a volt urbéres nem ért a fával való takarékossághoz, fűtői sincsenek a szerént szerkesztve, lakása falain a szél is át fúj, a tél zordon, mindazonáltal inkább hideget tűr, mintsem hogy magát a fahordásban egy kissé megerőltesse. Tűzifa készletet télire ritka volt urbéres gyűjt, s ha a tél meglepi, süvény kerítését tűzeli fel, melyet tavasszal ismét megújít. Tetemesebb már ott a kár, hol a volt urbéresek szolgalmánya, épület és szerszámára is kiterjed, hol azok zsindeit és deszkát készíthetnek s avval kereskednek; ily helyeket az erdő minden arra való fája meg van kóstolva, ott a levágott, de alkalmasnak nem talált törzsek halomra vannak döntve, s az egész erdő csúful megritkítva.

S mit tesznek a volt földesurak erdeiknek ilyen nagyszertű pusztításával szemben? nagyobb részt, legalább már most, semmit; hiszen sok földesur jóformán azt sem tudja, hogy hol és mennyit bír, ha az adófizetés által eziránt némi tájékozást nem nyer. De már azt, hogy erdőbirtoka, mely többnyire ősi lakától távol, a havasokon fekszik, mily állapotban van; azt kevés erdélyi nagybirtokos tudja; azt személyesen talán még nem is látta. Több ezer holdnyi területen, a hol már rendezettségnek helye lenne, szakértő tiszték alkalmazásának híre sincs, ily erdők területei, mert kezelésére még senki sem gondolt, egy két paraszt erdőpásztorra van bízva, kik havonként 5—8 ft. bért kapnak. Az erdő sokszor távoli fekvése, de még inkább a birtokosnak az erdőgazdaságban való avatlanága vagy közönködsége folytán semmit sem jövedelmez, s hogy így legalább belőle kikertüljön, legelőül, vagy deszkának való tönkök és zsindelek készítésére, néhány forintért herbe adják, s ezen néhány forintért azután legeltethetik, vágathatják, pusztíthatják, égethetik az erdőt tetszésük szerint, az 5 forintos bí erdőpásztor egy második 5 forintért bizonyosan nem akadályozza azt. A mit a szolgalmánnyal terhelt erdőben a volt urbéresek művelnek, a szolgalmánnytól ment, vagy a volt urbéresek kezeltégében eső erdőkben, ugyan azt teszik a bérlők.

A hegyes vidéken szántóföldekben és rétekben nagy hiány lévén, a volt urbéresek az urasági erdőben, a leirt módon irtott terek nekik tetsző részeit elfoglalják, néha oly meredek oldalakon is, hogy ott szántani lehetetlen; az elfoglalt területeket kapával feltörlik s egy pár évig, a meddig a talaj televény tartalma bírja vagy a míg a termő föld az eső által le nem mosatik, kukorica, rozs vagy zab termelésre használják; s midőn már alig adja vissza a vetőmagot, akkor újabb helyet foglalnak az előbbi pedig magára hagyják, hogy egy pár év múlva kopár sziklavá, vagy vízmosásos helylél változzék; s így évről évre nagy területek tétlenek tökéletesen terméketlenül.

A birtokosok egyáltalában, de különösen azok, kik a leirt határtalan erdőpusztítást erdeikben látják, mint a kincstár s a magán birtokosok java, védtelenül magokra hagyva állanak; a közgazdaság nekik kevés oltalmat nyújt, s a birtokosok kárunk okulva inkább pusztulni hagyják erdeiket, mint sem hogy hosszas és költséges perlekedés mellett ügyüket a törvény előtt is elveszíték. Az 1849—1860 ki korszakban hiába panaszkodott a földbirtokos volt jobbággyai ellen, kik szolgalmi jogokkal visszaélve, az urasági erdőt tulajdonukul tekintve, ezt pusztították; az akkori kormány idegen országokból került emberei nem tartották tanácsosnak a volt jobbággyokat azon hitköltől nyíltan megfosztani, hogy a nekik ígért erdő nem az övék; s így a panaszlott eseteket vagy

nem tárgyalták, vagy addig húzták halasztották és forgatták, míg vagy az egész feledékenységbe ment, vagy pedig a földesur elutasította. A ki egyszer így járt, másodszor bizonyára nem panaszlott, s ösztetett kézzel várta a jobb jövőt. Meg kell vallani egyébaránt, hogy ezen időszakban mind ennek dacára az erdőpusztítás még sem üzetett oly féktelenül mint 1860 óta; midőn az erdő még kevesebb védelemben részesül, az igazságszolgáltatás oly állapotban van, hogy az 1849—60-iki viszonyokat vissza kívánják, a midőn igazságszolgáltatás tekintetében legalább némi rend uralkodott.

Meggyőződés szerint a további erdőpusztítást gyökerében megszüntetni, és az eddigi pusztítás fölötté káros következményeit lehetőleg jóvá tenni, a következő intézkedések volna alkalmasok:

Legelőtöbb szükség az erdőt nem csak az urbéri, hanem bármi más viszonyból eredő szolgalmak alól fölmenteni, ide számítván a composesoralmat, és a bányászati számára fentartott erdők felosztását is. A szolgalmak megváltása nélkül a legcélseztérbb törvények s ezeknek legszigorubb alkalmazása mellett sem lehet az erdőpusztítást meggátolni, sem pedig rendszeres erdőgazdaságot folytatni. De minthogy az eddigi tapasztalás szerint sok birtokos, akár hanyagságból, akár tudatlanságból, akár az ezen munkálatokkal járó kiadásoktól félelemből, az említett birtokviszonyok végleges rendezését jó szántából meg nem kezdi; szükséges volna törvény útján intézkedni, hogy ha bizonyos határidő alatt az érdekelt felek a rendezési munkákat meg nem indítanak, ez hivatalból történjék és vitessék véghez.

Második sorban áll az erdőtörvény, mely a közjólétre nézve fontos, föltétlen erdőtalajon álló erdőknek nem csak irtását, hanem pusztítását is meggátolja s mely célszerűen intézkedik arról, hogy az ily természetű devastált, vagy már kopár területek rendeltetésüknek visszaadassanak. Gondoskodjék e törvény arról is, hogy a bejelentett erdei kihágások sat. a lehető leggyorsabban tárgyalassanak s haladék nélkül végrehajthatassanak, mert tapasztalás szerint a gyors eljárás s az ezt nyomon követő büntetés szelidebb törvények mellett is sokkal jobb eredményekre vezet, mint a vontatva és nem erélyesen alkalmazott legszigorubb törvény is, lelkiismeretes, ügybuzgó, erélyes, igazságos s a legelőnőbb köteleességérzettel áthatott végrehajtó közegek nélkül, csak irtott malaszt marad. A közigazgatás szervezése tehát a harmadik fontos teendő, míg ez meg nem történik, addig az erdélyi erdészeti viszonyok javítására teendő minden intézkedés, csak sikertelen kísérlet marad.

A célszerű erdőtörvény védelme alatt, a közlekedési eszközök szaporodása mellett, kivált ha az épülő vasutak árszázályai a fának szállítását is lehetővé teszik, Erdélyországának a szolgalmánnyok terhe alól fölzsabadított erdei kétséget sem szenved, hogy még egykor fel fognak virággani, s a nemzeti vagyon legfőbb kincsét képezendik.

Végül még e y közigazgatási teendőről kell megemlékeznem, mely nemcsak az erdők sikeres megvédelése, hanem főképen közrendészeti és népnevelési tekintetben föltötte fontos és szükséges volna. Említettem, hogy az erdélyi megyék hegyes erdős vidékein fekvő volt urbéres községek nagyobb része házanként nagy területen szétszórva fekszenek, úgy hogy egyik ház a másiktól negyed órányi távolságra is esik. Világos, hogy ily helyeken sem községi rendes igazgatás, sem népnevelés nem létesülhet, a közrendészet pedig eredményel nem gyakorolható. Ha ez jövőre is így marad, akkor a nép mint eddig tudatlanságban fog felőlni, a tulajdon iránti tiszteletet nem fogja ismerni, munkára, szorgalomra nem fog ösztönöztetni, s életét hanyálással töltve mindig hajlandó lesz élet szükségleteit mások vagyonából lehetőleg kielégíteni, s hogy e tekintetben leginkább a kö.eli erdők szenvednének legfőbb kárt, az kétségkívül áll. Nézetem szerint aként lehetne segíteni, ha az erdei szolgalmak megváltása céljából eszközözendő urbéri rendezés alkalmával a szétszórva fekvő telkek commassáltatnának, s a mennyiben a lakosok szegényebbjei házuknak áthordását és felállítását vagy újnak építését meg nem bírnák, országos segítségben vagy esetleg olcsó kölcsönben részesíttetnének. Nem tartom magamat hivatottnak, sem e lap terét alkalmasnak arra, hogy ez ügyet részleteiben kifejtssem; talán akad valaki olvasóink közt, ki ez eszmét figyelmére méltatja.

Mérei.

(Az „Erd. Lapok“ ből)

Választási mozgalmak.

Hidvég, május 6-kán, 1870. — Felső-Fejérmegye egyik kerületében a képviselő választás legszébb rendben folyt le. Baloldal és jobb érzelmű honfiak dicőseges csatát vívtanak. Ugyanaz volt a tér, ugyanfélé a capacitatio eszközei, habár a modor egynemű küssé kirívóbb vala is: az el nem tartorítható választók sokasága mellé Lázár Mihály pártolói talnyomó többsége sorakozott.

Maurer Béla lélekszakadtáig működött gróf Bethlen Gábor részére, de a szerencsecsillag a jobboldalra pillantott.

Lélekemelő volt a jelenet láthatni a bizoda-

lom küllőnemű nyilatkozatait, melyben L. M. küllőnös mértékben részesült. Háromszék értelmiségének öreg része, a választott fiatalbág, törvényesék és tisztés, élőkön ülőkök és ügyvédek, jött részt venni az örömben, mely derék királybíráját meglependő vala.

Ember, kinek tevékenysége, egész politikai szerepe itt a székelyföldön culminált, nagyobb elismerést nem várhatott, jellemzőbben magát be nem mutathatá az idegen vármegye előtt, mint Lázár Mihály, 42 szekér rakva lelkes fiakkal kísérte őt ki a székelyföldről, nemhogy búcsút vegyen tőle, hanem kimutatandó ragaszkodását. Háromszék sokat veszít, ha elhagyja első alkirálybírója postját, a vezér nélkül maradt párt könnyen elemeire oszolhat, a veszteség félelmét az igaz erőben gyengíti a tudat, hogy ilyennel a baloldal sem dicsekedhetvén, az eddiginél nagyobb eredményre alig számíthatnak.

S így míg egyfelől sajnálva búcsuzunk szeretett királybírántól, bánatunkat enyhíti az öröm, melyet képviselőlegre lett megválasztása okoz. Ily férfi, mint ő, ki sok oldalról gyűjtött tapasztalattal foglalja el állását, a törvényhozás jelen stadiumában hasznos szolgálattevőre van hivatva. Mi jóakarattal megbízunk, s választói hazafiságában bizonytalanságot nem fognak. Éljen tehát éljen! s addig éljen, míg a honnak él.

Szemtanu.

Muzeum egyleti közgyűlés.

Eremtárnoki jelentés az 1870. év április 28-án tartott rendes évi közgyűlésen.

(Folytatása és vége.)

Ijedsegemről fogalmat adhatok, ha megmondom, hogy ha jobb szerszámmal és több ügyességgel fogván a dologhoz, a tolvajoknak sikerült volna az éremtárba behatolni, és onnan nem vittek volna el egyebet, csak a közszemlére tveg alá kirakott jeles éremsorozat arany darabjait, nem csak értékben pár ezer forintra rugó, hanem tudományos becseben csaknem helyre pótolhatatlan kárt tettek volna a muzeumnak.

Hogy ily előzmény után értékes tárgyat többé megnyúvással ott hagyni nem lehetett, világos. Rögön hozzá is fogtam a költözéshez, és miután a július 8-kára egybehívott választmányi ülés eljárást helyeselte, a gyűjtemény értékes tárgyait ismét visszaköltöztettem az ország házába, és eredeti tervem szerint a portusi leletekkel együtt gyűjtöttem fel, hogy augusztus 15-kén ismét meg lehetett nyitni a gyűjteményt a közönségnek.

A többi része a régiségtárnak ott maradt a régi helyiségben, a mely szoba zárva maradt.

Az alatt egy szerencsés perczen találkoztam az országos levéltár igazgatójával mltsos Jakab Elek ural, és tőle biztosítást nyerve, hogy ha az egylet újból fog a kir. biztos úr ő nmltgaóhoz folyamodni helyiség átengedéseért, ő e kérelmet nem csak nem fogja ellenezni, hanem minden erejéből támogatja, én e körülményt a szeptember 4-kén tartott ülésben újból jelentettem az igazgató választmányának, és a választmány jk. 149. sz. alatt el is határozta a kérelem felterjesztését. Mielőtt azonban a kérelem eljuthatott helyére, szerencsénk volt b. Eötvös József cultusminister úr ő nmltgaó Kolozsvárt láthatni, a ki a muzeum megemlézése alkalmával a maga személyes befolyását is mérlegbe vetette, hogy e kérelem kedvező ellátást nyerjen.

Csakugyan lett is az az eredménye, hogy a kir. biztos úr ő nmltga october 30-kán 1,115. elnöki szám alatt kelt leiratával, a muzeum-egyletnek még két szobát boesátott rendelkezése alá.

E leiratot a november 6-ki ülésen a választmány eleibe terjesztvén, avval együtt be is mutattam az e szobák kiigazítására és biztosítására megkivántató munkákról az illető mesteremberekkel készített költségvetést, a mit azért láttam szükségesnek megemlíteni, hogy a t. közgyűlés lássa és meggyőződjék, hogy se részemről, se az igazgató választmány részéről semmi mulasztás sem történt, mert az igazgató választmány még ugyanez üléstől jk. 168. szám alatt felhatalmazott engem a szükséges munkák megtételére.

Már t. közgyűlés, és a nyert két szoba a már azelőtt birt mellé az éremtár számára adatott volna át, képes lettem volna abban a három szobában a gyűjteményt úgy rendezni és felállítani, hogy nem csak a célszerűségnek, hanem a tudományos osztályozás és rendszer igényeinek is megfelelt volna.

De a sors még nem szűnt meg a régiségtárt földözni. Ugyanis egyleti könyvtárnok Szabó Károly barátom már régóta nyilvánította azt a méltó és alapos aggodalmát, hogy a muzeum kézírattára oly helyiségbe van szorítva, a mely, ha szük voltát el is lehetne még ideig óráig tűrni, de különösen tűz ellen legkisebb biztosítékot sem nyújt, úgy, hogy egy esetű égéssel, az a valósággal helyre pótolhatatlan tudományos kincs, a mely okmány- és kézírattárunkban van letéve, menthetetlenül elpusztul.

A muzeum ezt sem hagyhatván figyelmen kívül, igen természetesen fel kellett hogy áldozza a régiségtár kényelmét a fontosabb érdekek, és így el lett határozva, hogy a régiség- és éremtár költözzék át az újonnan nyert két szobába, az eddig

birt egy szobát pedig tirtse ki és adja át a kézírattárnak.

A két szobán szükségelt kömives és lakatos munkákat azonnal november 7-kén meg is rendelttem; a kömives munka csakugyan meg is készült novemberben, a lakatos munka azonban csak f. év február első napjaiban, és a lakirozó csak márczius elsején végezte be munkáját, mire aztán újból a meszelés és vakolás kiigazítása ott, a hol lakatos és lakirozó rontott, surlás és ablakmosás következett, a mi mintegy márczius közepéig eltartott.

Az alatt Hermann Ottó őrségd a pillangós és bogárgyűjtéménnyel kezdett beköltözni abba a terembe, a melyben azelőtt a régiségtár volt, és a melyet a tél idejére egy beléje állított kis vas fűtővel némileg fűthetővé tett. Deczember első napjaiban tehát felszólított, hogy miután a régiségtár még ott maradt része őt munkájában gátolja, költöztessen be a régiségtárt. Én, dacára annak, hogy a helyiség még nem volt kész, engedtem sürgetésének, és az egész gyűjteményt nyakra főre költöztettem abba az egyetlen kised szobába, a melyben az éremtár állott, és e kis szoba már most tökéletesen lomtárrá vált, a gyűjtemény tárgyai benne halomra vannak rakva, úgy a hogy a hely szűke, és az eső időben történt költöztetés sietsége engedte; s ennyit költöztetés után az az egész munka, a mit 1863-tól kezdve 1868 végeig a rendezésre és felállításra tettem, tökéletesen kárba ment. Csak az éremtár van, hála szerényeink célszerű szerkesztésének, tökéletesen rendben, csak-hogy a szerények tetejére és elébe lerakott homtól nem lehet hozzájuk férni. Ez év tavaszán pedig előttem áll a negyedik költöztetés.

Mindazonáltal e hánytvetett gyűjtemény a lefolyt évben is szaporodott 31 darab régiséggel, 4 arany, 96 ezüst, 109 réz, 6 ón éremmel és 5 papírpénz jeggyel.

E gyarapodás jellemzésére röviden csak annyit vagyok bátor jelenteni, hogy a régiségek közt van egy néhány darab igen érdekes középkori vas szerszám Radnáról Mialovich Győző úr adományából, a mely páratlan buzgalmu Torma Károlynak utján jött be, az érme közt nmltga elnökünk ide ajándékozta azt a nagy értékű nagy arany jutalomérmét, a melyet az 1867-iki párisi kiállításon nyert, és egy Robert Károly arany, a melyet az egylet vásárolt; az ezüstermek közt egy igen szép Apafi tallér Boér Károly tanfelügyelő úrtól, azonkívül kaptuk Mosel Antal úrtól a magyar orvosok és természetvizsgálók 1868-ban Egerben és 1869-ben Fiumében tartott nagygyűlései emlékére vert emlékérmeket, a horvátországi országgyűlés pedig megküldte a felsőes királyi pár horvátországi körutja emlékére vert bronzérmét, végre Vidéky László úr adományából nyertünk három darab bankót azokból, a melyeket Kossuth Lajos Amerikában nyomatott volt, mint utalványokat a magyar állam jövedelmére; mint különösséget még említek egy rézpénzt, a melyet keleten gyűjtött több kevésbbé jelentékeny darabbal együtt Bartalis József úr küldött be, és a mely azért érdekes, mivel ez az első és ez idő szerint egyetlen örmény pénz, a mely gyűjteményünkbe jutott, és örmény köriratában Leo király nevét és Sis városát említi, a mely Ciliciában ma is létezik, és a 12-dik században az utolsó örmény dynastia székhelye volt.

Utólagosan és pótlékkal tavalyi jelentésemhez, örömmel jelenthetem, hogy az 1868-ban dr. Oroszhegyi Józstól vásárolt keleti érme, mintán annyira, a mennyire a rendelkezésem alatt levő eszközök engedék, meghatároztam, a meghatározás nagyobb biztonságáért felküldtem Bécsbe az ottani császári éremtár igazgatójához újabb és pontosabb meghatározás végett; s azt az örömt értem, hogy meghatározásaim nagyobbára helyeseknek bizonyultak, azonkívül négy veret volt közte olyan, a mely felette ritka, és a császári éremtárban sincs meg. Minthogy e négy veret egyike két példányban volt meg, és a császári éremtár ezekből egyet meg kívánt szerezni, az igazgató választmány az egyiket ajándékba küldte fel a császári éremtárnak. Ennyi t. közgyűlés az, a mit régiség- és éremtárunkról elmondani kellett.

Finály Henrik.

Vidéki levelezés.

D.-Szt.-Márton, május 3-kán, 1870. — Küllőmöggyei dolgok (gazdasági kiállítás, iskola-ügy, aggodalmak) gazdasági egyletünk által rendezett tavaszi tárlatunk a szánalomig nyomorúságosan ütött ki, pedig az érdekltség fokozására — a közzétett tervrajz szerint — jelentékeny pénzjutalmak is voltak kitűzve.

De mind hiába! be kell vallanunk töredelmeseen: még messze van azon idő, melyben az edes semmíttervés poláiból kibontakozhatunk, a munkáság, cselekvés és a komoly előretökés üntudatos nemes ösztöne bennünk kifejlehető ez időszert meg, ha közhelyeinken hangzatos szavakkal egyegy tres dicitur elmondhatunk, hiasszük, hogy a hazafiság oltáriát megvittük köteles adóinkat.

Meglehet, hogy szerénytelenségnek fog feltűnni e rövid megjegyzés, de nem tartozom azok közé, kik a pusztá valót himzett lepellel szeretik takargatni — mindig az igazság rovására — sőt azok

nézetében sem osztozom, kik a közöny, rangkór-
ság, kicsinylés s más gyengeségek közös bajait, a
kényeszetetés ezukros lapdacsáival gyógyíthatni vélik.

De visszatérve tulajdonképeni czelomra, a
tárlat esmertetéséhez, nem vezetem be az olvasót
a tárlat helyiségebe — pirulás nélkül úgy sem te-
hetném — e helyett elősorolom a jutalmazottak ne-
veit, azon megjegyzéssel, hogy a csekély számú
jutalmazottakon kívül több kiállító nem volt, s a
kittűzött pénzjü almak jelentékeny része ki sem osz-
tatott; így például a bikára kittűzött 100 frt, úszőre
25 frt, kovács és bodnár munkára 50—50 forint
államdíjakra érdemesíthető pályázók nem voltak.
Pénzjutalmat nyertek azonban b. Splényi Antal
búzáért, ó borokért első jutalmat Kisapál Lajos és
gr. Bethlen Farkasné; Paget Károl János, gróf
Bethlen Camilló és Pócsa József pedig új, azaz:
1869. és 1868. évi boraiért; továbbá Pataki László
és b. Bruckenthal Armin 1866. évi boraiért. Ele-
kes György második jutalmat bikáért, balavásári
Zöld Antal 75 frt államdíjt, borjas tehenéért és
úszó tinóért egyleti díjt, Nagy Lajos tehenéért egy-
leti díjt. A házi iparcikket Pataki Lászlóné sok
jeles küldeményével egyedül képviselte; a gépsz-
tályt pedig egy „Háromszéki kerülő vasek“ cím
alatt kiállított készítője Bobni Péter kovács által,
mely a próbaszántás után kiváló könnyű járásáért
első jutalomra érdemesített, ugyanezen kovács-
mestertől voltak kiállítva még fejsze, bárd, véső,
sarló, kittűző jóságuk.

A tárlat ápril 30-án befejeztetvén, május
első napján a gazdasági egyetel közgyűlése lesz
vala a szabályok értelmében megtartandó, de a
szükséges számú tagok meg nem jelenése miatt a
különböni közgyűlés választmányi ülésé devalvá-
lodott. A rendező bizottmányt itt felolvasott je-
lentéséből értetjük meg, hogy a tárlatra beküldött
borok elárverezéséből befolyt az egyetel részére 180
forint, legfényesebb s alig remélhető egyedüli
eredmény.

E napok kedvezőbb eseményeként jegyezhe-
tem föl azon nemes áldozatot, melylyel helybeli
birtokos Pekri István és nagybátyja Pekri Sándor
urak egy helybeli felsőbb népiskola alapját a me-
gyei iskolatanács és gazdasági egyetel közbenjárása
folytán mintegy husz holdnyi földterületnek csekély
válságdíj mellett átengedésével megvették.

Már régebben és többször megújulva nyilván-
ult az óhajlás, itt a megye székhelyén egy fel-
sőbb népiskola alapítása iránt, de az első lépés
mindig meghiusult, az alap hiánya miatt. Legutóbb
a megyei iskolatanács a czél sikerességére felhívta
a megye bizottmányát, fel a gazdasági egyetelt,
mindkét testület készséggel fogadván e felhívást,
kebelükkel bizottságot küldöttek ki, melyek együt-
tesen dolgozzák ki az iskola tervezetét, s tegyenek
javaslatot a szükséges jövedelmi források megnyi-
tása iránt.

A kiküldött vegyes bizottmány el is készült
tervezetével, melyszerint a czélbavett felsőbb nép-
iskola vinczellér- és borkezelési képezdével lesz
egybekapcsolandó; sikertől továbbá e bizottságnak
ezen údvös czéla a fennebb említett földterület
adományozását is kieszközölni, és ezzel az alapítás
legelső és legerhesebb nehézségét megoldani.

Természetesen még sok és nagy áldozatokra
lesz szükség, míg a muzsának szánt csarnok fel-
emelkedik, de csak erős kiharítás, ószinte vasakarát,
s meg fog nyilni az; mivel e vidék lakói már ósz-
tönszerűleg érzik egy oly intézet szükségét, mely-
nek szent hajlékában a mivelődés és értelmesedés
forrásához juthasson az ifju nemzedék.

Említés nélkül nem hagyható, minden körben
nyilvánuló a fölötti aggodalom, hogy megyénk az
első bírósági székhelyekről előterjesztett törvény-
javaslat szerint — az ós alakulás óta mindig —
birt törvényszékétől megfosztatik, s az igazságszol-
gáltatást illetőleg három vagy négy különböző ha-
tóság törvényszékéhez osztatik szét.

Ámde megyénk kilenczvenhárom ezrenyi la-
kossága igényt tartbat egy első bírósági törvény-
székhez, akkor, midőn — hogy most ne emlitsük
Csik Gyergő és Háromszéknak hason népességé-
vel — két-két törvényszék van előírva.

X+y.

Maros-Lúdas, május 8. 1870.

Nyílt levél

mezőségi vasútunk ügyében, gr. Beth-
len Géza, Szentkirályi Gábor és báró
Kemény Gyula urakhoz.

A királybágonneni részek különböző vidé-
kein és városiban sietett a nemzetgazdasági te-
endőkről komolyan gondolkozó értelmiség felszól-
lani hírlapilag, a szükséges vasútvonalok kiépítése,
iránya tárgyában; sőt illető helyre kérelmező-kül-
döttsegeket is menesztettek; gyakran kielégítő sü-
ker koronázta fíradozásukat; csak mi, mezőségiak,
hallgatunk. Várunk. Miért? Talán azért, mert a
magunk zsir... akarom mondani: sárunkban meg-
tudunk fúni? Vagy talán azért, mert az erdélyi ré-
szek eme ugynevezett gabonárában, a gyarló köz-
lekedés miatt sokszor potom áron vannak kény-
telenek elvesztegetni gabonáikat s nyers termé-
nyeinket? Végre talán azért, mert a Mezőség bel-
sejéit, ez idő szerint, még nem is tervezett gőz- és
lóerejű vasutak fogják egykor érinteni? Koránt-
sem. Hanem a mi vidékünkben mindent az időtől

várnak, azt hiszik, hogy meglesz az magától is.
Pedig ez ép így sohasem fog bekövetkezni. Ha mi
nem mozgunk, nem igyekszünk, nem hogy valaki
segíthetne rajtunk, de hallgatásunkból azt sem ta-
lálják ki a döntő körök: mire van szükségünk. Itt
az ideje életjelt adni, fölébredni, dologhoz látni.

A „Mezőség“ nek tekintélyes értelmisége s
birtokossága van; ennek hivatása közlekedési hiá-
nyainkat komolyan szemügyre venni, illető helyen
zúrgetni: nehogy majd az utódok elítéljék a mélt-
tán elmondhassák: mikor ideje volt nem igyekez-
tek anyagi gyarodásunk útjait egyengetni, az
akadályokat elhárítani, a fejlődés eszközeit és
módjait megszerezni.

Közlekedési hiányaink, bajaink mindnyájunk
közös ügye, együtt, vállalva kell orvoslásában fá-
radoznunk. Őök, uraim! eddigelő is tevékenyvé
váltak a nemzetgazdasági fejlődés mezején; s mi
után szavunkra, ez elhalaszthatatlan életkérdésben
is többen s inkább fognak hallgatni, tisztelettelje-
sen, nyilvánosan kérem önöket fel, sziveskedjenek
ez ügyben mielőbb egy értekezletet egybehívni,
melyben, úgy hiszem, vidékünkben is sokan sietni
fognak részt venni, s ez értekezletben oda hatni,
hogy minden erőt egyesítsünk a czélra, mely sze-
rint a „Mezőség“ szívet érintő maros lúdas kis sár-
más harina beszerzése vasút, (melyet később a dézs-
szathmár-nemethi, — a beszerzése-csernoviczi, to-
vábbá a maros-küküllőmenti vasutakkal és más út-
vonalokkal lehetne kevés költséggel összekötni) —
akár államköltségen, akár pedig társulás útján mi-
előbb megépíttessék, azaz: hogy létre jöjje iránt
bóvhamarabb biztosítva legyünk.

Méltóztassanak felszólalásomat az ügy iránti
érdekltségnek s a legőszintébb hazafini tisztelet-
nek tulajdonítani, melytől a „Mezőség“ értelmisé-
ge, s kiválóan önök iránt, mindig viseltetni szok-
tam.

Hancz Pál, *)

birtokos m. kir. postamester.

UJDONSÁGOK.

† Királyné ő Felsege a Veress Ferencz
kolozsvári fényképész által bemutatott erdélyi táj-
képeket tartalmazó albumot elfogadni, s a bemu-
tatónak — legmagasabb elismerése jeléül — egy
értékes arany mellűt ajándékozni méltóztatott.

(—) A helybeli fogyasztó-egyletnek e hó 15-
kén d. u. 4 órakor a tanácsbáz nagy termében
közgyűlése lesz. Tárnya: új főnök és helyettes
választás.

(—) Tegnapelőtt este ujjal egy nagy csa-
pat bival balogott fölé a sétatér utczán, épen
akkor, midőn azt legjobban megnépesíték a járó-
kelők. Volt is miattok futás! Nem csoda. Hanem a
bivalok szerencsére nem jöttek ki flegmajukból,
békével távoztak. Vajjon nem mentek fel a rendőr-
séghez?

= Hazai kitűnő művésznök Vastag György,
ki festői tehetségeinek gyakorlására Bécsben tágas
tért talált, az osztrák műegylet májusi kiállításában
két olajfestvényt mutatott be, melyek nem csak
hogy feltűntek, köztetszésre találtak, hanem számos
versenyháza között a szakértő bírálók méltánylását
is kiérdemelték. A „Neues Wiener Tagblatt“ má-
jus 6-diki számában így nyilatkozik e fölül: „Egy
magyar fiatal festő, Vastag György, lépett fel,
miut derek portait-festő, egy férfi és egy női arcz-
képet állítván ki; kitűnő előnyök, hogy a rajz ne-
mes, hű és jellemző, és hogy a costume tarkasága
daczára a vonások finoman sikerültek. Örüllünk
rajta, hogy mind több-több magyar művész nyer
elismerést hazánk határain kívül is, mi annak a
jele, hogy a szépművészetek ezen ágában hazai
művészeink a haladás és tökély magas fokára
jutottak el.

(—) A Medgyes városi és vidéki országgyű-
lési képviselő emlékiratot nyújtottak át az igaz-
ságügyi miniszternek, melyben felkérlik őt, hogy a
kir. bíróságok székhelyeinek meghatározásánál Med-
gyes városára és kerületére tekintettel legyen. Med-
gyesen a legutóbbi terv szerint, hallomás szerint,
csak járásbírósság van tervezve, mely a segesvári
törvényszék kerületéhez fog tartozni.

(—) A „Hilaria“ daleyget ma alapítási ün-
nepélyt rendez, ha szép idő lesz a „Diána“ fürdő
kertjében, ellenkezőleg a vidgató tereben.

(—) Raspe, munkás lázítót a kornenburgi
törvényszék, a mult évi october 3-kán tartott lázító
beszédeért, egy havi fogságra ítélte.

* A helybeli rom. kath. főgymnasium ifjusága
f. hó 17-kén tartja meg zártkört májusi ünnepélyét
a „Törökvágáson.“

* Felső-Fehérmegye bizottmányi gyűlésére
nagy számmal gyűltek be a tagok. A kormánybiz-
tot, Mikó Mihályt nagy lelkesedéssel fogadták.
Kittűő éljenzéssel üdvözlék azon miniszteri leiratot,
mely gróf Haller Ferenczet a kormánybiztos ellen
emelt feladással, szigorúan megvizsgáltatván a vá-
daskodás alaptalanságát tanúsító eredeti okmányok
— elutasítja. A megyebizottmány általános indigna-
tionalt értesült e vádaskodásról s Mikó Mihály kor-
mánybiztosnak teljes bizalmat szavazott.

(—) Gr. Batthyány Lajos tetemeinek ünnepé-
lyes átszállításánál valamennyi törvényhatóság kép-

*) Tisztelettel kérem a hazai lapok érdemes
szerkesztőit, ne sajnálják ezen felszólalásomat be-
cses lapokban fölvetetni.

viseltetni fogja magát küldöttségek által. A köz-
gyűléseken most mindenütt szóba jön az ügy, s
mindenütt megválasztatnak a küldöttségek vezetői.
Reméljük, hogy e küldöttségekhez a lehető legna-
gyobb számban fog csatlakozni a vidék értelmisége.

(—) E hó 9-kén délután próbálták meg Gő-
döllőn azon udvari vaggont, melyet az állam igaz-
gatósága ő Felégeik részére a posti clás waggon-
gyárban készített. Az új kocsi gazdag renais-
sance styben van építve, külszine zöld, dús ara-
nyozással s tetején a magyar korona hű mása
díszlik. A waggon egész felszerelésével becsületére
váltik a hazai iparnak.

(—) Deák Ferenczről következő tréfás törté-
netet beszéltek a fővárosi lapok: Deák F. a tava-
si idők beálltával ismét kedves vendége a város-
ligetnek. Legújában azonban az állatkert helyisé-
gét látogatja s különösen egy új vendég, egy bo-
zontos nyerte meg hajlamát. Deák F. rendesen föl-
zsemlézve szokta fölkeresni a medve ketreczét, eser-
nyője végére szúr egy darabot s egy nyújtja be
pártfogójának. Legújában ismét egy nagy darab
zsemlyét tűzött az esernyő végére, hanem a macz-
kó ezuttal udvariattalul viselte magát, mert nem-
csak a zsemlyét, hanem az egész esernyőt bekapta
a ketreczbe s hasábjára szakgató. Az „őreg úr“
jóízűt nevetve mondá: „Ejh, ejh, hát a medvevilág
is tud hálátlan lenni?“ És esernyőtlenül távozott.
Eddig szól a történet. Midőn Deáknak egy baráti
körben e történetkét felolvasták, tréfás humorral
így szól: „A dolog egészen igaz, magam láttam.
Csak az a különbség van benne, hogy nem velem,
hanem egy öreg asszonnyal történt. Aztán nem is
medve volt, hanem majom. Aztán nem is az eser-
nyőt kapta el, hanem az asszonyt kalapját. Az
asszonyt nagyon sajnálta a kalapot, de hogy
valamit szót volna, nem hallottam. Egyéb részlet-
ben az egész történet való.“

* A képviselőház elnöke M. Vásárhely köz-
ponti bizottmányát hivatalosan föl híván, hogy az
elhunyt Fekete József megürlt képviselői hely-
lyét új választás által betöltse: a központi bizott-
mány május 10-dikén tartott ülésében elhatározta,
hogy a választás jövő június hó 10-kén ejtessék
meg és pedig a belügyminiszter idevágó rendelete
szerint, mely a választási törvényekre hivatkozik,
nem az utóbbi, hanem a mult év tavaszán a most
folyó 3 éves országgyűlési ciklus számára össze-
állított, választási laistrom alapján. Az ülés egy-
szersmind megválasztotta a választási elnököt és
helyettesét Kovács Soma és Szöllősi Sámuel, jegy-
zőjét és helyettesét pedig Lokodi János és Med-
gyesfalvi József személyökben.

* Meggyesen a pályavonalra s az indóház
építésére szükséges városi területeket törvény út-
ján kellend kisajátítani, önként az illetők nem ad-
ják át. A szászvárosi határig a vasút irányá kijel-
öltetett minden nehézség nélkül, a községek mel-
tányos igényeit számba vette a kijelölt bizottság.
Azonban Erzsébetvárosnál akadályra találtak. A
város azt kívánja, hogy a vasút a város területén
haladjon át, míg a commissio azon kívül, a Kük-
üllő balpartján tervezi; az erzsébetvárosiak ez el-
len tiltakozást nyújtanak be a m. kir. közelek. mi-
niszteriumhoz. Mi hiszszük, hogy ott méltányos ki-
vánataiknak elég fog tétetni. Az eddigi terv sze-
rint az indóház Erzsébetvárostól néhány száz öl-
nyire fekszenék. Segesvárt az veszik rozsz néven,
miert akarják a vasutat e téren vinni, mi által a leg-
jobb földeket veszik el a gazdáktól; e részben a
segésváriak irásban formulázták kívánataikat. Re-
méljük, hogy nem lesz benne az is, hogy a vasút
a hegyeken vitessék.

* Mint Brassóbol írják, Nagy főmérnök s a
vasútvizsgáló bizottság többi tagjai május 8-án ér-
keztek oda s pár napig ott mulatnak; nem igaz,
mintha a főmérnök K. Vásárhelyre utaznék s az
ojozi és bodzai vonalokat tanulmányozni akarná,
mert per N. Seben fog Kolozsvárra visszatérni.

(—) II éves gyilkos. Landzáren egy fiatal,
11 éves cseledérfiu úrnőjét álmban megtámadta,
s egy baltával nagyon veszélyes sebeket ejtett rajta.
A nő sikoltozására összefutottak a szomszédok s
megakadályozták a vérengző tett befejezését. A ki-
hallgatáson a fiatal gyilkos daczosan vallá be, mi-
szert sajnálja, hogy a nőt egészen meg nem öl-
tette.

(—) A kedves emlékü néhai Székelyné
emléksobrának felállítására alakult bizottmány igen
helyesen járt el, midőn a hasznost a kellemessel
párosítván, tevékenységét mükedvellő előadás
rendezésével szándékszik megkezdni. Mint halljuk, a
„Nő-növelde“ és „Tíz leány és egy férj sem“ kö-
zül választanak.

(—) Közlekebről jegyzette el földtehermenté-
sítési alapigazgatósági fogalmazó Krisik Sándor
a bájos Lósonczy Róza kisasszonyt, szeren-
csét kívánunk az új frigyhez.

(—) Kóos Ferencz „Történelmi dolgo-
zatai“ nak nyomtatását a maros vásárhelyi nyom-
dában elkezdték és legfőlebb június közepéig szét
fog küldetni a t. oz. előfizetőknek. Az irt időig az
előfizetés is 1 forinttal elfogadtatik. Előfizethetni
m. vásárhelyi nyomdász Imreh Sándornál.

* A m. vásárhelyi dalárda felkéri pártolóit s
különösen a müködő és résztvevő tagokat, hogy
miután az alakulás első 3 éve 1870. május 1-én
lejár, jegyezzék be magukat újabb 3 évre a kö-

riztetendő izeken s ez által segítsék elő a dalmü-
vészet fejlesztését és népszerűsítését.

* Pesten még e hó folytán megindul a kö-
nyomatu „Die Geschäftswoche“ című lap. Ugy lát-
szik inkább a kereskedő világ számára lesz szer-
kesztve. Az értesítést A. F. Heksch írta alá, mint
a „Nr. Fr. Lloyd“ munkatársra.

* Egyházi beszédek, írta Tompa Mihály, I-
ső füzet, második kiadás. Miskolcz. Fraenkel B. tulaj-
dona. 1870. Ára 1 frt 60 kr o. é. Hogy a valódi
becses könyvet minálunk is becsültek és pártolják,
mutatja azon körülmény, miszerint boldogult nt.
Tompa Mihály jeles egyházi beszédeinek első
kötete most már második kiadást ért. A mű tartal-
mához méltó díszes kiállításához Fraenkel B. mis-
kolczi kiadó könyvkereskedésében megjelent, és
nem csak a lelkes uraknak, hanem minden buszó
prof. családnak házi kincstár gyanánt legmelegeb-
ben ajánljuk, habár a Tompa név magában elég
arra, hogy a ki jelen művét nem bírja, azt minden
ajánlás nélkül is megszeresse.

— A május 10-diki 55 dik számú „Koloza-
vári Közöny“ 235. hasábján, egy „utazó“ fel-
kérvén Tordamegye tisztségét, hogy mivel a Rad-
nóth és Csapó között a kiöntött Maros vize
miatt regényesen utazva, az útát gr. Lázár Jenő-
nek hidegverül ősz székyel kocsiisa is alig találta
meg, ezért, ha az útát nem emelheti, az útszélre
karfákat állíttasson; bátor vagyok felvilágosítani,
hogy ha az illető m. kir. mérnöki hivatalokat, hová
tanács adható, nem akarja felszólítani, akkor e
pohár Küküllőmegyét illetné, minthogy egyik köz-
ség is Tordamegyében nem fekszik, és hiszem,
hogy e földrajzi tévedés is csak a gyorsutazás és
kaland miatt történhetett. Torda, május 11. 1870.
Nagy Miklós.

* Aigner Lajos pesti könyvkiadónál, ép most
jelent meg: „A felekezeti iskoláztatás ve-
szélyei“ és közoktatási törvényink hiányai, ne-
velészet, társalmi és politikai szempontból. Írta
Bánhegyi István. Tartalma: I. Egy téve-
des helyreigazítása. II. Sulyos vád. III. Confessio-
Religio. IV. Mit tanítanak vallás gyanánt a fele-
kezeti iskolában? V. Nézet és Dogmatizmus. VI.
Taníthatja e a pap a vallást az elemi iskolában?
VII. A felekezeti vallástánítás következménye a
vallástalanulás. VIII. A felekezeti vallástánítás gá-
tolja az egyéni fejlődést, megsemmisíti az egyéni
szabadságot. IX. A felekezeti iskolák nem nevelik
az embert emberré. X. A felekezeti iskoláztatás
már nem korszerű. XI. Tán a felekezeti iskolák
„fészkei a népmorálnak.“ XII. A felekezeti isko-
lák nem nevelhetnek jellemet. XIII. A fel. iskolák
államveszélyesek. XIV. A fel. iskolák életveszélye-
sek. XV. Legfőbb tantárgy-e a vallás az elemi is-
kolában. XVI. A gyermekek vallásos és erkölcsös
természetű. A gyermekek vallása. XVII. Melyik a
legáltalánosabb vallástánítás. XVIII. A községi is-
kolák hátrányai és előnyei. XIX. A nemzeti isko-
lák előnyei. XX. A nemzeti iskolák jövője hazánk-
ban. XXI. Az állami képezdek nagy feladata. XXII.
Zárszó. A 124 lapra terjedő munka ára: 1 ft o. é.

Színház, művészet. (—) Mult szerdán a „Mat-
rózokat“ és „Mekka basá“ láttuk. Blahá-
né müködését ismét köztetésés kísérte. Valódi él-
vezet, mikor a szép ének és correct játék ily szé-
pen összemüködik s egy harmonikus egészzé ol-
vad öszsze. — Csütörtökön a „Gerolsteini
n hgnűt ismételték, kissé korán, minek oka —
mint értesültünk — az volt, hogy Szombati nem
volt képes egy héten három nagy szerepet, név-
szerint a kittűzött „Boisyi boszorkány“ ban a
gascoguei ét betanulni, a mi egyébiránt nem is
lehetséges.

(—) Ma van kedves vendégünk Blaháné
asszony jutalomjátéka, mely alkalommal, kívánjuk,
egy hely se maradjon üresen. Megérdemli.

(—) Pesten nagyszerű operaházat terve-
nek, mely a 24 millió fővárosi kölcsönből fog föl-
építtetni. Öt év alatt kell elkészülnie. Molnár
György emlékiratot nyújtott be a miniszterelnök-
nek, egy az újonnan tervezett boulevardok helyén,
helyén pesti népszínház számára kiharítandó tele-
lek iránt.

(—) Szigeti József „Toldi“ című új 3 fel-
vonásos színdarabot irt. Szerző darabjából egy rész-
letet felolvasott a Kisfaludy-társaság előtt, tetszés-
sel fogadtatott.

(—) Némethi Irmát, ki közönségünk előtt is
jó emléken van, a pesti nemzeti színházhoz szer-
ződtették, második hős-anya szerepekre. Ugyanott
mindent elkövetnek, hogy e szerepkörben elsőnek
Bulyovszkinit megnyerjék.

(—) Latabár Endre kassai szinigazgató Mind-
szenti Korneliával Párisba szándékoznak utazni a
végét, hogy az operetteket tanulmányozzák.

(—) Szini kacsák. Némely fővárosi lap sze-
rint Sz. Mátrai Laura asszony a mult csütörtök-
tökön nálunk a Kovács Gyula jutalmára adott
„Gergely-pápban“ lépett fel utóljára, holott kö-
rünkől még e hó első napjaiban elúttazott. Csak
ugyan azok hírlik, hogy Fejérvári társulata a fur-
dói idényre B. Fűredre rándul és Szépné is el-
megy oda Budáról vendégszerepelni. Mi ugy tud-
juk, hogy színészeink a nyári idényre M. Vászár-
helyre mennek.

(—) Egy érdekes emlékiratot nyújtottak be
közlekebről az opera-bizottság tagjai: Időb Ábrányi
Kornél, Mosonyi Mihály és Nikolite Sándor Zibhy
Antal intendáns úrnak. E memorandum, mely az
operák előadására nézve informálja az igazgatót, a
legnagyobb szakértelemmel meríti ki tárgyát s he-
lyes nézeteket hoz fölszínre.

KÜLFÖLD.

Páris, május 10. A párisi szavazás eredménye 184,946 nem és 139,587 igen; 92,000 választó nem szavazott. Az összes miniszterium beadta lemondását. Ollivier bihetőleg a cabinet új-jaalakításával fog megbízni, Chevandier megmarad belügyminiszternek. május 9-én este zavargások voltak. Egy nagy csoport végig vonult a faubourg templen, a Marseillaisét énekeltek s ismételtén ezt kiáltották: Éljen a köztársaság! Ezután három omnibus felfordították, és barricadot építettek, mely azonban csakhamar lerontott. Egy csapat vadász megtisztította a faubourgot. Egy másik barricade épült a rue folie Mericourban, és itt két omnibus fordították fel. A párisi gárda csakhamar elfoglalta e barricadot; számtalan utcagyerek kiáltotta: Éljen Rochefort. A negyed valamennyi boltja be volt zárva. Egy harmadik barricade a rue Meauban készült. A boulevard Viletten e seregek egy csapatot szétoszlattak. A Chateau d'Eau kaszárnyában egy csapat katona a tér meg-

tisztítása végett a néptömeget megtámadta, ez alkalommal egy vezér súlyosan megsebesült. Egy katona, ki a kaszárnya előtt állt, állítólag el-
tűnt, egy másik a lázadókhöz pártolt; a szökve-
nyét a városi seregek elfogták. Néhány csoport a
luxemburgi kert előtt kiállt: Éljen a sereg, éljen
Rochefort. A departementokban tökéletes nyuga-
lom uralkodik.

Páris, május 10. A plebiscitum feletti szavazás összes eredménye, Algir kivételével, így áll: igennel szavazott 7.210,296, — nem-mel 1.530,610. A katonaság közül 25,000 szavazott nem-mel; 1851 ben 33,090 volt a nem-mel szavazó katonák száma.

A cortes gyűlés f. hó 6 iki ülésében Ardanaz a cortes gyűlést arra szólítja föl, hogy gyorsan eszközölje a király-választást, — kellő tekintetbe vévén Montpensier és Epartero létező jelöltségét. — Prim azt mondja, hogy mindeki óhajt a provisoriumból kimenekülni; — azonban mindaddig hasztalanok voltak az iránti fátadozásai, hogy Spanyolország királyt adhasson. Ő is szükségesnek

tartja, hogy a cortes-gyűlés saját alkotmányos hivatalát végezze be, mielőtt szétoszlalék; — azonban nem tudja, ha vajjon még a szétoszlás előtt meg lehetend-e koronázni az épületet, — a mint ezt Ardanaz óhajtja. Prim kijelenti, hogy ő semmiféle megoldás ellen sem fog állni; — ismétli, hogy ő a monarchia iránti kérdésben nem akarna megveretni; — azt állítja, hogy az ő szándékai őszinték, s hogy semmi becsavagat sem táplál; végül megígéri, hogy e kérdés a cortes gyűlés elé fog terjesztetni.

Legújabb.

Páris, május 11. A „Gazette des Tribunaux“ írja: Tegnap este 9 órakor a Faubourg du Templeben megújultak a zavargások. A rue Fontaineban és rue St. Maurban omnibuszokból és felforgatott más kocsikból torlaszokat csináltak, egy-kére vörös zászlót tüztek föl. A katonaság és a párisi őrség csakhamar szétrombolá ezen torlaszokat. A Chateau d'Eau-téren egy munkás revolverrel rálőtt egy gyalogsági gárda hadnagyra, ki jobb ke-

zén súlyosan megsebesült. A katonaság löni akart, mit a hadnagy megakadályozott, e munkás elfogatott. Nyolcz egyén a laktanya előtti öröket akaró lefegyverezni, de ez nem sikerülvén elfogattak. 10 órakor a térről lovasaság zavarta el a tömeget. Számsosan fogattak el. 10 óra 30 perczkor a rue Angulemeben több puskaalövés ballasztott; e körülmény páni félelmet idézett elő. Minden oldalról ezt kiálták: Tegyétek be az ablakokat! Lönek! A st-mauri torlaszok elfoglalásakor két zajongó súlyosan megsebesült.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről.

Május 13-n: 5% Metaliques 100 frt 60.40. 5% Nemzeti kölesön 100 frt 69.80. Kamat 60.40. 1860. Kölesön 96.30. Bankrészevény 725. Hitelintézet részvény 200 frt 255.40. London 10 ft 100 frt. 23 1/2 kr 124.—. Ezüst 121.65. Cs. királyi arany 5.86. Napoleonor 20 fran. 9.89.

Földtehermentesítési kötvények: Magyar 79.50. Temesi 78.75 Erdélyi 75.50. Horv.-Slavon 83.50.

Tulajd. és felelős szerkesztő: Sándor József.

HIVATALOS.

Szám 2545. 1870.

(225) (1-3)

Hirdetmény.

Ügyvéd BOKROS ELEK urnak a tekintetes m.-vásárhelyi kir. ítélő táblától nyert ügyvédi jogosítványa a mai napon tartott törvényszéki ülésben kihirdetve, ennek megőrténte, nevezett ügyvéd kérésére azon hozzáadással hozatik köz tudomásra, hogy ügyvéd Bokros Elek ebbeli működését folyó hó 9-kén megkezdvén, lakása Kolozsvárt fűtér gróf Gyulai-féle ház.

Kolozs megye törvényszékének 1870 május 10-én tartott üléséből.

NEMHIVATALOS.

Az 1870-ki töltésű bel- és külföldi ásványos gyógyvizekből

raktáromba a következők újra megérkeztek, melyek a legutányosabb áron kaphatók u. m.

Selti, Marienbadi, Karlsbadi, Püllnai, Seidschützi, Gleichenbergi, Kiszingi, Kalli-jód, Ivandai, Csizi-jód, Cigskai-jód, Sulini, Rákos-palatai, Alapi, Előpataki, Borszéki, Korondi, Sztojka, Türi, Szt. Jakabi- és Árpád, Hunyadi, Rákóczi, Széchenyi, Erzsébeth és Deák budai gyógyvizek sat.

Továbbá ajánlom figyelemreméltó száraz és olajba tört nagy festék raktáromat az alább irt olcsó árak mellett.

Olajba tört festékek ára:

1 font fehér festék 36, 40, 44, 46 kr	1 font fekete 48 kr
1 „ gyöngyszín festék 36, 40, 44 „	1 „ sárga 32 „
1 „ kaiser-grün (zöld) 60—70 „	1 „ vörös 32 „
1 „ laub grün (zöld) 40—44 „	1 „ kék 60 „
1 „ graz-grün (füzöld) 40 „	1 „ vasszín 44 „
1 „ kávészín 40 „	1 „ alapszín 24 „
1 „ diófaszín 40 „	(222) sat. (1-*)

Az olajba tört festékeim úgy vannak elkészítve, hogy 1 font festékhez fél font firnisz olajat kell bele tölteni, s akkor azonnal bár milyen tárgy megfestéséhez használni lehet.

Nagyobb megrendelések gyári áron szolgáltatnak ki kereskedéseimből.

Találtnak még kereskedésben mindenféle lackok u. m. „butor, bőr, pádimentóm- és koozi-lack,“ fehér és barna firnisz gyári áron. A festékekhez, valamint a firnisz vagy lackokhoz megkivántató edények és ecsetekkel is el vagyok látva, s kívánatra mindég bormentes és friss festékekkel szolgálhatok.

Cs. kir. szabadalmat nyert „SIDERAYN“

általános elismert jó és olcsó festék-, vas-, pléh-, kő-, fa-, vászon- és minden az idő rombolásának kitett tárgyakra, 1 font ára csak 36 kr.

CSIKY IMRE

fűszer- festék kereskedésében Kolozsvártt.

Vidéki megrendeléseket a legpontosabban teljesítendek.

Valódi rumburgi szövetek, (TISZTA LENVÁSZON)

jótállás mellett

3/8 széles, egy vég 53 bécsi rőf, 21 frtől 52 ftig.
3/4 „ „ „ „ „ 49 frtől 65 ftig.
3/4 „ „ „ „ „ 28 rőfös lepedőknek 54 frt.
rőf száma 1 ft. 50 kr. s ezen kívül figyelemzet jól ellátott Callicot raktárára szoknyáknak és lepedőknek, 12/16, 10/16, 9/16, 8/16, 6/16, 5/16, 4/16 széles; továbbá Chiffon raktárára. egy bécsi rőfnél szélesebb finom szoknyáknak pereinál helyett különösen ajánlható; rőf száma 30 krtól 45 krig o. é.

Gazdagon ellátott raktár kallatlan (fehérítetlen)

amerikai gyapott szövetekből (gyapottvászon), minden szélességben, 100—105 és 60—67 rőfös végekben; ugyanazok fehérítve 20 rőfös végekben a legutányosb gyáriáron stb.

TEUTSCH J. B. Segesvártt.

Vidéki megrendelések postai utánvét mellett szokott pontossággal teljesítendek.

Nyavalyatörésben (Fallsucht) szenvedőket

levél általi uton gyógyít a nehezkör valódi orvosa Dr. Killisch O. Berlinben, jelenleg Louisenstrasse N. 45. Eddigélé 100-nál több nyavalyatörést gyógyított meg. (97) 14/5 (22—156)

(138) 14/5 (3-*)

A bécsi orvosi szaklapok NYILATKOZATAI.

!! Óvás utánzások megvételétől !!

A „Wiener medizinische Presse“ (Szerkesztők dr. Markbreiter Ph. és dr. Schnitzer Ján.)

1869-ki 49 ik számban írta: Hoff Malátakészítményei. A valódi Hoff-féle malátakészítmények, dacára a számos utánzásoknak más czégek által, minden Ipersenynt mostanig sikeresen kiálltak, s tanusított minőségükben, mint segéd- és gyógyszerek, a birodalom legtöbb vidékeiről jött egyhangu elismert orvosi tudósítások szerint, mind szélesebb körökben nyernék bejrdást. Nem csak mint pót-szerek emésztőjokban, szervi vesztésekben, hasmenésben, vérhasban és aranyérbben, hanem elsősorban, gyengeségben, askorban is, mint anyagképző szerek, sokféle alkalmazást nyernék a Malátakészítmények. Sokféle kedveltségben részesülnek a Malátakészítmények, a Malátacukorok és a Malátafüzdők gyermekek angolbetegségében, görvélly- és aszbajaiban. Ezen valódi Hoff-féle készítmények fontossága a gyógyszerkek kincstárában tehát naponta annyi elismerést nyer az orvosok részéről, mint kedveltséget a közönség előtt.

Dr. Wittelschöfer L. azt írta

Hoff János „Wiener medizinische Wochenschrift“-je központi

RAKTÁRA Bécsben, Kärntnerring 11. sz.

Óvás hamisítás és utánzástól. Maláta készítményeim minden raggyeimen meg van e névönás

Kolozsvártt valódi minőségben csak Karvázy Gyula, Segesvártt csak TEUTSCH J. B. uraknál kaphatók.

Az „Allgemeine Wiener medizinische Zeitung“ (Szerkesztők dr. Kraus és dr. Pichler)

1869-diki évfoly. 48. számából.

Hoff-féle Malátakészítmények. Hoff János ur valódi Malátakészítményeinek értéke annyival többre becsültetik, a mióta azoknak utánzása kiván a forgalomba jutni, a melyek épen semmi gyógyító, tápláló, erősítő tulajdonnal nem bírnak. Valóban nem lehet tagadni, hogy a valódi Hoff-féle Malátakészítmények ez időszakban mind azoknak, a kik idült hurutban és hasmenésben szenvednek, igen hasznosak, s még azoknál is jó szolgálatot tesznek, a kik hideglelés és gazdag kifakadások következtében nagyon elerültenedek. Gyermekeknél, a kik egyszerű intesztinál-hurutban, vagy vesztéyes folliculár-hurutban szenvednek, ezen Malátakészítmények, s különösen a Maláta kivonat-csakoláde kitünő hatást gyakorolnak.

Hoff János központi

RAKTÁRA Bécsben, Kärntnerring 11. sz.

Hoff János.

Kolozsvártt valódi minőségben csak Karvázy Gyula, Segesvártt csak TEUTSCH J. B. uraknál kaphatók.

„Az osztrák koronaherczeghez“

ezimzett összes tavalyi selyem- és divatárú-raktár

végeladása.

Bécs, Szent-Istvánér, 7. herczog-érseki palota.

ezelőtt most		ezelőtt most	
1 fekete selyem-ruha	30 frt. 18 frt.	1 mousselin-ruha	12 frt. 5 frt.
1 „ faille-ruha	50 „ 25 „	1 barége „	10 „ 3 „
1 színes selyem „	35 „ 22 „	1 Jaconat „	8 „ 4 „
1 Lyoni faille-ruha minden színben	50 „ 25 „	1 Peral „	6 „ 3 frt. 50 kr.
1 atlasz csiku selyem ruha	40 „ 22 „	1 Gasier „	16 „ 9 frt.
1 frou-frou ruha (legujabb)	40 „	1 Grenadine „	16 „ 8 „

Mohair, Alpacca, Rips, Pouplin, Gaze de Chambéry, 50%-kal olcsóbbak. DIAMANT és MÜLLER.

Mustrák ingyen.

Vasutsin-szállítás.

A magyar kir. keleti vaspálya-társaság ezennel köztudomásra juttatja a vaspályasinek szállítását

Alvincztől N.-Szebenig és Medgyesig következő föltételek mellett: egy-egy mázsáért fizet ALVINCZTÓL NAGY-SZEBENIG

60 krajczárt, ALVINCZTÓL MEDGYESIG 1 forintot.

Egy-egy vassin körülbelől 4 1/2 mázsányi. Egy pár vontató marhával 4—6 sint lehet szállítani.

Eszerint egy szállítmánnyal Alvincztől Nagy-Szebenig a szekeres 10 ft. 80 kr. — 16 frt. 20 kr., — Alvincztől Medgyesig 18—22 frtot kereshet.

Az alvinczi pályaudvar-raktárban terüs szekérrel jelentkező mindenik szekeres a szállítandó sineket egy szállítási jegy kíséretében átvéven, a rendeltetési lerakó illetőleg átadási helyen (N.-Szebenben, Medgyesben) a sinek és szállítási jegy átadása alkalmával naponként reggeli 6 órától estvéli 6 óráig a szállítás árát készpénzben kikapja.